

ΓΙΑΤΡΟΣ ΕΣΥ ή ΕΠΙΤΡΟΠΑΡΧΗΣ ;

Η πολιτεία με την ίδια ευκολία που στοχοποιεί τους νοσοκομειακούς γιατρούς, είτε για εξοικονόμηση πόρων είτε ως παράδειγμα διαφθοράς και διαπλοκής, με την ίδια ευκολία και χωρίς ενδοιασμούς εκμεταλλεύεται τις γνώσεις και την επιστημονική τους ταυτότητα και τους χρησιμοποιεί για να καλύπτει κενά της δημόσιας διοίκησης και να στελεχώνει ελεγκτικούς μηχανισμούς. Στην σημερινή κρίσιμη καμπή για την επιβίωση του ΕΣΥ, ο γιατρός ο ενταγμένος στο σύστημα, περισσότερο από ποτέ έχει ταυτόχρονα τη μορφή ήρωα και θύματος.

Είναι ο ίδιος γιατρός που εργάζεται σε υποστελεχωμένο τμήμα, προσπαθεί να λειτουργήσει και να προσφέρει παρά τη μεγάλη έλλειψη νοσηλευτικού προσωπικού, την ανεπάρκεια υλικών, τον υποβαθμισμένο χώρο εργασίας. Είναι ο ίδιος που εφημερεύει 10 μέρες το μήνα για να μη κλείσει το τμήμα του μη γνωρίζοντας αν και πότε θα πληρωθούν οι υπερωρίες στις οποίες τον υποχρεώνει η ανεπάρκεια του συστήματος. Είναι αυτός που προσπαθεί να επιμορφωθεί και ν' ανεβάσει το επιστημονικό του επίπεδο αρνούμενος τις ευγενείς χορηγίες των φαρμακευτικών εταιρειών.

Πέραν όμως αυτών που ίσως θεωρούνται αυτονόητα, ο νοσοκομειακός γιατρός είναι αυτός που στελεχώνει πληθώρα επιτροπών εις βάρος του κυρίως έργου του, της υγείας του και της προσωπικής του ηρεμίας, βάζοντας υποθήκη την ιατρική του ιδιότητα και χωρίς καμιά ανταμοιβή. Καλείται να εργασθεί σε επιτροπές προδιαγραφών, αξιολόγησης προμηθειών, εκδίκασης ενστάσεων, απογραφών. Πρέπει να γίνει ειδικός σε εγγυητικές επιστολές, φορολογικές και ασφαλιστικές ενημερότητες προδιαγραφές παντός υλικού από γάζες, βαμβάκι, αντιδραστήρια μέχρι τα πιο πολύπλοκα ιατρικά μηχανήματα. Είναι υποχρεωμένος να έχει εξειδικευμένες νομικές και τεχνολογικές γνώσεις με κίνδυνο πιθανή αβλεψία ή άγνοια για ξένα προς το αντικείμενο εργασίας του θέματα, να τον καταστήσουν κατηγορούμενο. Επίσης ο γιατρός ΕΣΥ καλείται να στελεχώσει ελεγκτικούς μηχανισμούς ασφαλιστικών ταμείων ή ακόμη να καλύψει κενά του συστήματος όπως να είναι υπεύθυνος νοσοκομειακού φαρμακείου απουσία φαρμακοποιού.

Είναι ο ίδιος πάλι που στελεχώνει πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες υγειονομικές επιτροπές αμισθί, εκτελώντας σημαντικό έργο του δημόσιου τομέα. Χωρίς σαφείς κατευθυντήριες γραμμές και σε νομικό πλαίσιο

σιο με πολλές γενικεύσεις και παραλείψεις είναι υπεύθυνος για την χορήγηση πιστοποιητικών υγείας, έγκριση αναρρωτικών αδειών, αξιολόγηση προβλημάτων υγείας κ.λ.π. καθήκοντα αλλότρια από τα προσδιοριζόμενα στη σύμβαση εργασίας του. Και δυστυχώς για άλλη μια φορά είναι η ίδια η πολιτεία που με τη λειτουργία που επιβάλλει, δημιουργεί τις προϋποθέσεις για πιθανή ανάπτυξη φαινομένων διαφθοράς και συναλλαγής.

Οι γιατροί του ΕΣΥ που θέλουν να ζουν μόνο από το μισθό και τις εφημερίες τους και δεν έχουν διλήμματα για την ταξική τους ταυτότητα, βλέπουν τους τελευταίους μήνες εν ονόματι του ΔΝΤ και της κακοδιαχείρισης του δημόσιου χρήματος να υποβαθμίζεται ο χώρος εργασίας τους, να μειώνονται δραματικά οι αποδοχές τους να πολλαπλασιάζεται το έργο τους. Εύλογα συνεπώς αναρωτιούνται:

- ◆ **Μήπως πρέπει να σταματήσουν να θεωρούν ηθική υποχρέωση την εκμετάλλευση της επιστημονικής τους ταυτότητας;**
- ◆ **Μήπως πρέπει να σταματήσουν ν' αναλαμβάνουν ευθύνες που δεν τους αναλογούν;**
- ◆ **Μήπως πρέπει να σταματήσουν να στηρίζουν την ανεπάρκεια του κρατικού μηχανισμού που επιζητεί εξιλαστήρια θύματα και πρόθυμους αυτόχειρες;**

Σπάρτη 24/10/2010

Χρύσα Ντοροβίτσα
Πρόεδρος Π.Υ.Ε. Ν. Λακωνίας